УДК 616-06+616-08-035

Коморбідність та нестероїдні протизапальні препарати

Коли на прийом приходить пацієнт із захворюванням опорно-рухового апарату — логічно, що лікар звертає більше уваги на цю патологію. Але не слід забувати, що у пацієнта можуть бути й інші хвороби. Різні системи організму тісно пов'язані між собою, і лікування пацієнта не можна розглядати окремо від загального стану його організму. Розглянемо особливості призначення нестероїдних протизапальних препаратів (НПЗП) у пацієнтів із коморбідною патологією.

Велика потреба у НПЗП пояснюється значним поширенням захворювань, пов'язаних із розвитком гострого чи хронічного болю і запалення. Мільйони людей страждають від болю в суглобах та хребті при найпоширеніших артрологічних захворюваннях, таких як ревматоїдний артрит, спондилоартропатія, остеоартроз. Біль у тканинах навколо суглоба і м'яза супроводжує багато захворювань, а також часто виникає самостійно. Біль у зв'язку з ураженням опорно-рухового апарату спостерігають у 20–45% населення Землі. В останні роки з'являються нові дані щодо частоти супутніх патологій у пацієнтів із захворюваннями опорно-рухового апарату, особливо з остеоартритом. Згідно з даними епідеміологічних досліджень за участю 9704 хворих, супутню патологію виявлено у >60% випадків (рисунок). Тож більшість пацієнтів мають коморбідну патологію і потребують відповідного підходу до терапії.

Призначаючи пацієнту НПЗП, перш за все, слід з'ясувати причину болю та запалення. Якщо вони хронічні — необхідно підбирати препарати, які підходять для тривалого застосування, тобто безпечні — такі як мелоксикам (Моваліс®). Вік пацієнта впливає на швидкість метаболізму препарату. Для людей старшого віку необхідно підбирати ефективну і безпечну дозу. Супутні захворювання можуть бути протипоказанням до застосування НПЗП або змінювати їх дію. Особливу роль відіграють порушення метаболізму при хворобах печінки та порушення видільної функції нирок. Моваліс® відрізняється високим профілем безпеки і підходить для пацієнтів з різними коморбідними патологіями.

Існує також взаємодія між НПЗП та іншими препаратами, тому потрібно аналізувати супутню терапію. Наприклад, препарат Моваліс® має три шляхи метаболізму, тому ризик міжлікарських взаємодій нижчий, ніж в інших НПЗП.

Таким чином, враховуючи особливості кожного окремого клінічного випадку, можна краще організувати лікування пацієнта. ❑

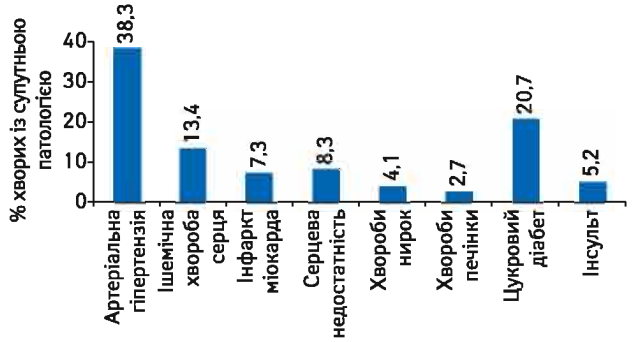

Рисунок. Супутні захворювання у 9704 пацієнтів, які застосовували НПЗП за призначенням лікарів загальної практики: Chichasova N.V. (2015) Therapy for locomotor apparatus diseases: efficiency and safety. Mod. Rheumatol. J., 9(2): 83–90.

ТЕСТОВІ ЗАПИТАННЯ

(один або декілька правильних варіантів відповідей на кожне запитання)

1. Яка частка виявлення коморбідної патології у пацієнтів?

- 20%
- 40%
- 60%
- 80%

2. Які супутні захворювання найчастіше виявляють у пацієнтів?

- артеріальну гіпертензію
- ішемічну хворобу серця
- цукровий діабет
- інфаркт міокарда
- серцеву недостатність
- усі вищенаведені

3. Як призначити пацієнту адекватний НПЗП?
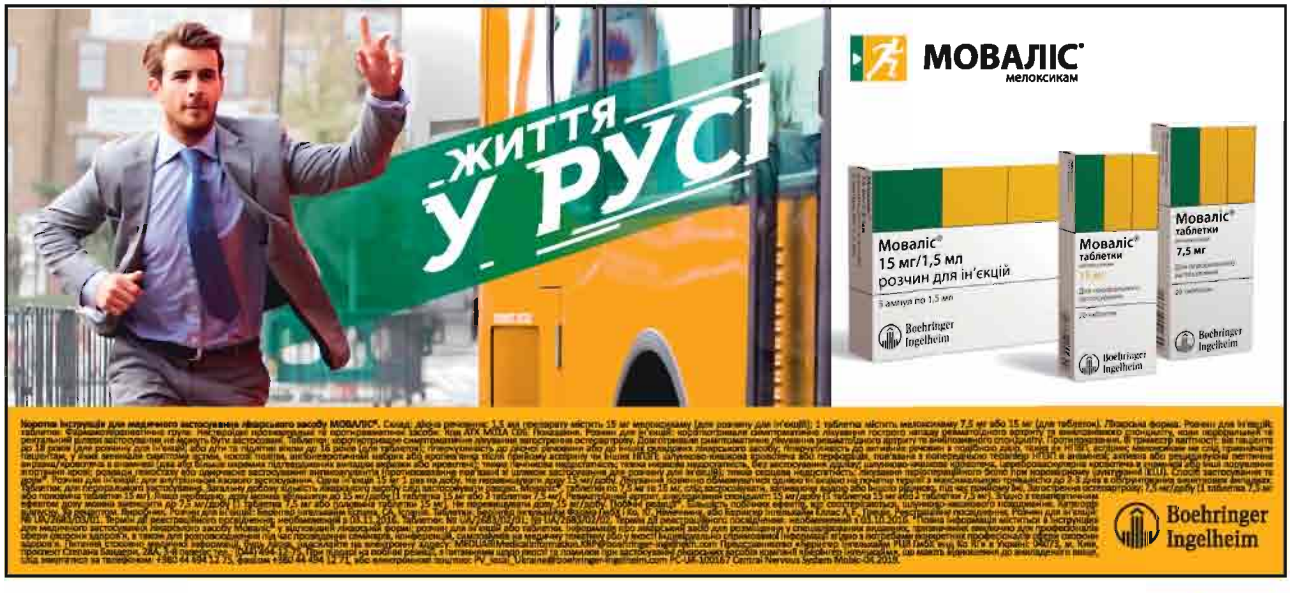
- з'ясувати причини болю та запалення
- при хронічному болю та запаленні — підбирати препарати, які підходять для тривалого застосування, тобто безпечні
- підбирати ефективну і безпечну дозу для людей старшого віку
- враховувати супутні захворювання
- аналізувати супутню терапію